

сучасного менеджменту підприємств, яке забезпечується даними бухгалтерського обліку. Ефективність управління ризиками залежить від обраних підходів розкриття інформації в системі обліку.

Список використаних джерел:

1. Гнилицька Л. Використання обліково-аналітичних технологій при розробці методики управління підприємницькими ризиками в системі економічної безпеки підприємства. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2012. № 3. С. 41–47.
2. Атамас П. Й., Атамас О. П., Крамаренко Г. О. Роль бухгалтерського обліку в управлінні ризиками підприємництва. *Академічний огляд*. 2016. № 1. С. 60–69.
3. Вигівська І. М. Місце бухгалтерського обліку в управлінні підприємницькими ризиками. *Moderni vymozenosti vedy – 2009 : Materialy V mezinarodni vedecko-prakticka conference*. *Ekonomicke vedy*. Dil 2. Praga, 2009. P. 92–94.
4. Усатова Л. В., Семькина Л. Н., Арская Е. В. Управление рисками учетно-аналитической системы затрат в целях достижения непрерывности деятельности хозяйствующего субъекта. *ФЭС: Финансы. Экономика. Стратегия*. 2012. № 10(60). С. 27–37.

Кухарчук І.О., Петрук Т.А., студентки
Науковий керівник: Нежива М.О., канд.
екон. наук, доцент Київський національний
торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Найголовнішою умовою функціонування і розвитку підприємництва в економіці будь якої країни є фінансова безпека підприємства. Це спричинено конкуренцією на зовнішньому та внутрішньому ринках. Функція безпеки є невід'ємною з огляду на забезпечення життєздатності кожного суб'єкта господарювання, що об'єктивно обумовлює потребу в її включенні до планової роботи, особливо за умов політичної та економічної нестабільності України в теперішній час.

Фінансова безпека як складова і сама система економічної безпеки суб'єктів господарювання потребує постійного контролю, ефективного управління та вдосконалення, задоволення потреб яких аудит зможе забезпечити.

Аудит як форма контролю являє собою перевірку даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її вірогідність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів [1].

В процесі забезпечення фінансової безпеки підприємства аудит використовується, як правило, для здійснення контрольних функцій. Найкращим підходом до здійснення аудиторських перевірок є забезпечення незалежності фахівців-аудиторів або експертів, тобто проведення таких перевірок незалежною консалтинговою або аудиторською фірмою. Це забезпечує об'єктивність

результатів аудиту стосовно стану фінансової безпеки. Крім того, незалежність такого контролю дозволяє підприємству вчасно вживати попереджувальних заходів щодо виправлення виявлених недоліків в забезпеченні належного стану фінансової безпеки, уникати штрафних санкцій з боку податкових та інших державних контролюючих органів або своїх контрагентів. Більш детально засади застосування цього методу до забезпечення фінансової безпеки буде розглянуто нижче [2].

Аудит фінансової безпеки підприємства є спеціалізованим видом аудиту, який має базуватися на загальному його визначенні. Під аудитом фінансової безпеки підприємства слід розуміти комплексну, систематичну, незалежну і періодичну перевірку стану зовнішнього і внутрішнього фінансового середовища, правильності визначення і реалізації фінансових інтересів, цілей, стратегії забезпечення фінансової безпеки по підприємству в цілому і по її окремих функціональних складових. Метою аудиту фінансової безпеки підприємства є оцінка правильності та своєчасності визначення загроз фінансовій безпеці, наявних ризиків здійснення фінансової діяльності, чинників, що призвели до певного стану фінансової безпеки, можливостей підприємства щодо утримання фінансової безпеки на належному рівні, а також розроблення заходів щодо забезпечення фінансової безпеки підприємства. Такий аудит спроможний проводити цілеспрямоване управлінське консультування з метою виявлення втрачених вигод від недостатнього рівня фінансової безпеки на підприємстві та розроблення адекватної стратегії забезпечення фінансової безпеки [3].

Для забезпечення фінансової безпеки та встановлення контролю за її дотриманням на підприємстві необхідним є створення служби фінансової безпеки. Дана структура повинна:

- здійснювати свою діяльність відповідно до нормативної бази;
- дотримуватись прийнятої на підприємстві політики фінансової безпеки;
- мати у своєму розпорядженні відповідне технічне обладнання.

Служба фінансової безпеки підпорядковується безпосередньо керівнику підприємства, що відповідальний за дотримання правил збереження інформації. Інколи керівником цього структурного підрозділу може виступати і сам директор або його заступник. Створення корпоративної інформаційної системи підприємства з початку її проектування до моменту введення в експлуатацію повинно відбуватись за участю представників служби фінансової безпеки підприємства [4].

Отже, з проведеного дослідження витікає висновок, що в сучасних умовах жорсткої конкуренції та незалежних від власників та керівників зовнішніх факторів, що ускладнюють роботу підприємств, поряд із завданням досягнення високих значень фінансових показників підприємницької діяльності постають задачі безперервного забезпечення ефективної роботи системи економічної безпеки підприємства, у виконанні яких значну роль відіграє аудит як форма контролю. Менеджменту організацій необхідно розв'язати питання вибору різновиду аудиту в залежності від прийнятих стратегічних рішень та наявних

проблем з урахуванням специфіки галузі, в якій вони працюють, та об'ємів господарських операцій.

Список використаних джерел:

1. Дереконь В. М. Аудит як форма фінансового контролю та складова адміністративно-правової інфраструктури детінізації економічних відносин в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук : спец. 12.00.07 / В. М. Дереконь. – Ірпінь, 2007. – 21 с.
2. Управління фінансово-економічною безпекою: навч. посібник / О.А. Кириченко, С.М. Лаптев, П.Я. Пригунов, О.І. Захаров та ін.; за ред. В.С. Сідака. – К.: Дорадо-Друк. – 2010. – 412 с.
3. Крючко Л. С. Теоретичні засади фінансової безпеки підприємства / Л. С. Крючко // Інвестиції: практика та досвід. - 2013. - № 15. - С. 49-52.
4. Крупка М. І. Фінансова безпека суб'єктів господарювання: підручник / М. І. Крупка. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2018. – 319 с.

Леонова К.С., студентка

Науковий керівник: Герасимович А.М.,
д.е.н., професор ВП НУБіП України «Ніжинський
агротехнічний інститут», м. Ніжин, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Для прийняття ефективних управлінських рішень керівництву необхідна своєчасна, точна та деталізована інформація про витрати, склад собівартості, рентабельність та прогностичні показники з метою управління ними. Таку інформацію можна отримати лише за належної організації управлінського обліку, тому уже тривалий час у спеціальній літературі йдуть гострі дискусії щодо побудови управління витратами (управлінського обліку) в Україні [1].

Якщо підходити до управління витратами з точки зору розширення функцій, тобто поєднання обліку витрат з плануванням, контролем, аналізом, підбиттям підсумків діяльності підрозділів, слід з'ясувати, хто має виконувати ці функції. Якщо їх покласти на бухгалтерію (що можливо в сучасних умовах), то це означає не розширення функцій бухгалтерського обліку або перетворення його в управлінський, а розширення функцій бухгалтерії або її виробничого відділу, адже сам облік при цьому не змінюється.

Доцільність такого підходу до побудови обліку витрат особливо доведена досвідом тих підприємств, які подають звітність про собівартість продукції. Тобто облік витрат можна вести не тільки заради налагодження контролю за ними, а й для складання звітності [2].

Побудова управлінського обліку в сільському господарстві має передусім бути спрямована на потреби управління в інформації і забезпечувати облік і контроль витрат за об'єктами обліку: в рослинництві – це сільськогосподарські культури (групи культур); у тваринництві – групи (види) тварин як за структурними підрозділами, так і по підприємству загалом, а також аналіз, оцінку, планування напрямів розвитку фінансово-господарської діяльності підприємства.